

I. DISPOSICIONS GENERALS

1. PRESIDÈNCIA I CONSELLERIES DE LA GENERALITAT VALENCIANA

Presidència de la Generalitat

LLEI 7/2004, de 19 d'octubre, de la Generalitat, de Modificació de la Llei 4/1998, d'11 de juny, del Patrimoni Cultural Valencià. [2004/10667]

Sia notori i manifest a tots els ciutadans que les Corts Valencianes han aprovat, i jo, d'acord amb el que estableixen la Constitució i l'Estatut d'Autonomia, en nom del Rei, promulgue la llei següent:

PREÀMBUL

Després de cinc anys de vigència de la Llei 4/1998, d'11 de juny, del Patrimoni Cultural Valencià, és objectiu d'esta norma que es dicta en exercici de les competències previstes en l'article 31, apartats 4, 5 i 6 de l'Estatut d'Autonomia de la Comunitat Valenciana, procedir a una actualització d'un text normatiu que ha demostrat una gran eficàcia en la catalogació, la recuperació, la conservació i la difusió del ric patrimoni cultural valencià en els seus més diversos vessants.

El «patrimoni cultural valencià», un concepte que supera amb escreix l'antic i clàssic concepte adoptat per altres legisladors de patrimoni historicoartístic, s'engloba en tres grans categories: béns mobles, immobles i immaterials. Totes estes categories gaudixen de la protecció del text legal l'actualització del qual es proposa en este moment. Este grau de protecció s'ha demostrat eficaç per tal com ha sigut convalidat per institucions internacionals com la UNESCO, que ha incorporat en el seu catàleg de béns protegits alguns dels béns més significatius del nostre patrimoni, tant material com immaterial, com són el Palmerar i el Misteri d'Elx o l'art rupestre mediterrani.

Convé doncs, amb este text, incidir en una línia de protecció que s'ha demostrat fructífera, modificant si cal les possibles disfuncions abans de procedir a la culminació del desplegament reglamentari de la llei, de manera que les possibles deficiències o disfuncions no es projecten sobre els reglaments de desenvolupament.

Això no obstant, no són solament reformes tècniques les que incorpora la llei i que afecten, principalment, l'actualització del règim sancionador, la coordinació de terminis amb la Llei Reguladora de l'Activitat Urbanística, la modificació del procediment de declaració de béns de rellevància local, la racionalització d'alguns terminis o la millora tècnica d'alguns dels preceptes del text aprovat per les Corts en 1998. Esta llei d'actualització pretén, principalment, ajustar la llei a les exigències d'una societat valenciana cada vegada més conscienciada de la necessitat de protegir i dinamitzar el seu patrimoni cultural, entès com una cosa viva que s'incrementa permanentment en la mesura en què permanentment es materialitzen expressions culturals d'una societat especialment dinàmica com la valenciana.

Precisament un dels grups de béns que revelen eixa viveza, dinamisme i importància cultural és el dels denominats béns immaterials o intangibles. I és que en la nova Societat de la Informació i del Coneixement, entesa com a etapa de l'evolució humana subsegüent a l'era postindustrial, el major valor de qualsevol organització, de les societats i dels individus, és el patrimoni cultural i intel·lectual que atresoren, de tal manera que són les creacions i manifestacions que procedeixen d'eixa creativitat i intel·lectualitat, així com la seua transmissió i compartició, les que incrementen el nostre progrés personal i col·lectiu. Es tracta, en fi, dels nous béns culturals del coneixement.

Així doncs, quatre són els eixos sobre els quals gira esta actualització. El primer d'ells és el reforçament de la protecció del patrimoni immaterial, a l'introduir en diversos articles del text legal referències a les expressions de les tradicions del poble valencià en les seues manifestacions musicals, artístiques, gastronòmiques o

I. DISPOSICIONES GENERALES

1. PRESIDENCIA Y CONSELLERIAS DE LA GENERALITAT VALENCIANA

Presidencia de la Generalitat

LEY 7/2004, de 19 de octubre, de la Generalitat, de Modificación de la Ley 4/1998, de 11 de junio, del Patrimonio Cultural Valenciano. [2004/10667]

Sea notorio y manifiesto a todos los ciudadanos, que las Cortes Valencianas han aprobado, y yo, de acuerdo con lo establecido por la Constitución y el Estatuto de Autonomía, en nombre del Rey, promulgo la siguiente ley:

PREÁMBULO

Tras cinco años de vigencia de la Ley 4/1998, de 11 de junio, del Patrimonio Cultural Valenciano, es objetivo de esta norma que se dicta en ejercicio de las competencias previstas en el artículo 31, apartados 4, 5 y 6 del Estatuto de Autonomía de la Comunidad Valenciana, proceder a una actualización de un texto normativo que ha demostrado una gran eficacia en la catalogación, recuperación, conservación y difusión del rico patrimonio cultural valenciano en sus más diversas vertientes.

El «patrimonio cultural valenciano», un concepto que supera con creces el antiguo y clásico concepto adoptado por otros legisladores de patrimonio histórico-artístico, se engloba en tres grandes categorías: bienes muebles, inmuebles e inmateriales. Todas estas categorías gozan de la protección del texto legal cuya actualización se propone en este momento. Este grado de protección se ha demostrado eficaz por cuanto ha sido convalidado por instituciones internacionales como la UNESCO, que ha incorporado en su catálogo de bienes protegidos algunos de los bienes más significativos de nuestro Patrimonio, tanto material como immaterial, como son el Palmeral y el Misteri d'Elx o el arte rupestre mediterráneo.

Procede pues, con este texto, incidir en una línea de protección que se ha demostrado fructífera, modificando, en su caso, las posibles disfunciones antes de proceder a la culminación del despliegue reglamentario de la ley, de manera que las posibles deficiencias o disfunciones no se proyecten sobre los reglamentos de desarrollo.

Sin embargo, no son sólo reformas técnicas las que incorpora la ley y que afectan, principalmente, a la actualización del régimen sancionador, la coordinación de plazos con la Ley Reguladora de la Actividad Urbanística, la modificación del procedimiento de declaración de bienes de relevancia local, la racionalización de algunos plazos o la mejora técnica de algunos de los preceptos del texto aprobado por las Cortes en 1998. Esta ley de actualización pretende, principalmente, ajustar la ley a las exigencias de una sociedad valenciana cada vez más concienciada de la necesidad de proteger y dinamizar su patrimonio cultural, entendido como algo vivo que se incrementa permanentemente en la medida en que permanentemente se materializan expresiones culturales de una sociedad especialmente dinámica como la valenciana.

Precisamente uno de los grupos de bienes que revelan tal viveza, dinamismo y su importancia cultural es el de los denominados bienes inmateriales o intangibles. Y es que en la nueva Sociedad de la Información y del Conocimiento, entendida como etapa de la evolución humana subsiguiente a la era postindustrial, el mayor valor de cualquier organización, de las sociedades y de los individuos es el acervo cultural e intelectual que atesoran, de tal grado que son las creaciones y manifestaciones que proceden de esa creatividad e intelectualidad, así como su transmisión y compartición, las que incrementan nuestro progreso personal y colectivo. Se trata, en fin, de los nuevos bienes culturales del conocimiento.

Así pues, cuatro son los ejes sobre los que gira esta actualización. El primero de ellos es el reforzamiento de la protección del patrimonio immaterial, al introducir en varios artículos del texto legal referencias a las expresiones de las tradiciones del pueblo valenciano en sus manifestaciones musicales, artísticas, gastronómicas o de ocio, y en

d'oci, i en especial aquelles que han sigut objecte de transmissió oral, junt amb les ja existents al patrimoni immaterial etnològic, categoria en què fins ara s'incloua este tipus de patrimoni. El segon dels eixos el constitueix la posada en valor dels béns d'interès cultural, especialment aquells el valor dels quals rau en bona mesura en l'existència d'un ús social, del manteniment de les tradicions i les activitats que el caracteritzen. La llei preveu la introducció de modulacions en les mesures de protecció que, amb les degudes garanties, algunes d'elles majors de les que exigixen la majoria de legislacions comparades, permeten que estos béns no es convertisquen en peces de museu inanimades, mancats de vida, cosa que no sols generaria la seua degradació, sinó la pèrdua d'usos i costums que són part del nostre patrimoni immaterial, en última instància. El tercer pilar sobre el qual recolza esta reforma és la incorporació, amb substantivitat pròpia, de la protecció del patrimoni informàtic valencià en què s'inclouen els béns immaterials de naturalesa tecnològica que constitueixen manifestacions rellevants o fites de l'evolució tecnològica de la Comunitat Valenciana; per a estos béns es preveu un règim específic que permeta garantir a les futures generacions un adequat coneixement del desenvolupament aconseguït per la nostra societat. Finalment, conscient del valor simbòlic que té la recuperació, conservació i difusió del Patrimoni Cultural Valencià en l'afermament de la societat valenciana com a poble històric en el marc espanyol, mediterrani i europeu, una disposició addicional de nova creació insta el Consell de la Generalitat a realitzar les gestions oportunes per a crear fundacions vinculades a la Generalitat que duguen a terme activitats destinades a materialitzar els principis perseguïts per la Llei del Patrimoni Cultural Valencià.

Finalment, la llei avança la imminent remissió a les Corts Valencianes d'un projecte de Llei d'Arxius de la Comunitat Valenciana, amb què la regulació d'esta competència estatutària es realitzarà en eixe nou text legal que, en tot cas, constituirà un desenvolupament de la Llei del Patrimoni Cultural Valencià, per això la remissió que es fa en l'article 80.1 d'esta llei només té per objecte garantir la seguretat jurídica i l'adequada interpretació integrada de l'ordenament jurídic.

Article 1. Modificació de l'articulat de la Llei 4/1998, d'11 de juny, del Patrimoni Cultural Valencià

Els articles de la Llei 4/1998, d'11 de juny, del Patrimoni Cultural Valencià, que a continuació s'expressen quedaran redactats com segueix:

1. «*Article 1.* Objecte

1. La present llei té per objecte la protecció, la conservació, la difusió, el foment, la investigació i l'acreixement del patrimoni cultural valencià.

2. El patrimoni cultural valencià està constituït pels béns mobles i immobles de valor històric, artístic, arquitectònic, arqueològic, paleontològic, etnològic, documental, bibliogràfic, científic, tècnic, o de qualsevol altra naturalesa cultural, existents en el territori de la Comunitat Valenciana o que, trobant-se fora d'ell, siguen especialment representatius de la història i la cultura valencianes. La Generalitat promourà el retorn a la Comunitat Valenciana d'estos últims a fi de fer possible l'aplicació a ells de les mesures de protecció i foment previstes en esta llei.

3. També formen part del patrimoni cultural valencià, en qualitat de béns immaterials del patrimoni etnològic, les creacions, els coneixements i les pràctiques de la cultura tradicional valenciana. Així mateix, formen part d'este patrimoni com a béns immaterials les expressions de les tradicions del poble valencià en les manifestacions musicals, artístiques, gastronòmiques o d'oci i, en especial, les que han estat objecte de transmissió oral i les que mantenen i potencien l'ús del valencià.

4. Els béns immaterials de naturalesa tecnològica que constitueixen manifestacions rellevants o fites de l'evolució tecnològica de la Comunitat Valenciana són, així mateix, elements integrants del patrimoni cultural valencià».

2. «*Article 15.* Objecte i contingut de l'Inventari

1. Es crea l'Inventari General del Patrimoni Cultural Valencià, adscrit a la conselleria competent en matèria de cultura, com a ins-

especial aquelles que han sido objeto de transmisión oral, junto con las ya existentes al patrimonio inmaterial etnológico, categoría en la que hasta el momento se incluía este tipo de patrimonio. El segundo de los ejes lo constituye la puesta en valor de los bienes de interés cultural, especialmente aquellos cuyo valor está residenciado en buena medida en la existencia de un uso social de éstos, del mantenimiento de las tradiciones y las actividades que lo caracterizan. La ley prevé la introducción de modulaciones en las medidas de protección que, con las debidas garantías, algunas de ellas mayores de las que exigen la mayoría de legislaciones comparadas, permiten que estos bienes no se conviertan en piezas de museo inanimadas, carentes de vida, lo que no sólo generaría su degradación, sino la pérdida de usos y costumbres que son parte de nuestro patrimonio inmaterial, en última instancia. El tercer pilar sobre el que se apoya esta reforma es la incorporación, con sustantividad propia, de la protección del patrimonio informático valenciano en el que se incluyen los bienes inmateriales de naturaleza tecnológica que constituyan manifestaciones relevantes o hitos de la evolución tecnológica de la Comunidad Valenciana; para estos bienes se prevé un régimen específico que permita garantizar a las futuras generaciones un adecuado conocimiento del desarrollo alcanzado por nuestra sociedad. Por último, consciente del valor simbólico que tiene la recuperación, conservación y difusión del patrimonio cultural valenciano en la afirmación de la sociedad valenciana como pueblo histórico en el marco español, mediterráneo y europeo, una disposición adicional de nueva creación insta al Consell de la Generalitat a realizar las gestiones oportunas para crear fundaciones vinculadas a la Generalitat que lleven a cabo actividades destinadas a materializar los principios perseguídos por la Ley del Patrimonio Cultural Valenciano.

Finalmente, la ley adelanta la inminente remisión a las Cortes Valencianas de un proyecto de Ley de Archivos de la Comunidad Valenciana, con lo que la regulación de esta competencia estatutaria será residenciada en este nuevo texto legal que, en todo caso, constituirá un desarrollo de la Ley del Patrimonio Cultural Valenciano, por lo que la remisión que se hace en el artículo 80.1 de esta ley sólo tiene por objeto garantizar la seguridad jurídica y la adecuada interpretación integrada del ordenamiento jurídico.

Artículo 1. Modificación del articulado de la Ley 4/1998, de 11 de junio, del Patrimonio Cultural Valenciano

Los artículos de la Ley 4/1998, de 11 de junio, del Patrimonio Cultural Valenciano, que a continuación se relacionan, quedarán redactados como sigue:

1. «*Artículo 1.* Objeto

1. La presente ley tiene por objeto la protección, la conservación, la difusión, el fomento, la investigación y el acrecentamiento del patrimonio cultural valenciano.

2. El patrimonio cultural valenciano está constituido por los bienes muebles e inmuebles de valor histórico, artístico, arquitectónico, arqueológico, paleontológico, etnológico, documental, bibliográfico, científico, técnico, o de cualquier otra naturaleza cultural, existentes en el territorio de la Comunidad Valenciana o que, hallándose fuera de él, sean especialmente representativos de la historia y la cultura valenciana. La Generalitat promoverá el retorno a la Comunidad Valenciana de estos últimos a fin de hacer posible la aplicación a ellos de las medidas de protección y fomento previstas en esta ley.

3. También forman parte del patrimonio cultural valenciano, en calidad de bienes inmateriales del patrimonio etnológico, las creaciones, conocimientos y prácticas de la cultura tradicional valenciana. Asimismo, forman parte de dicho patrimonio como bienes inmateriales las expresiones de las tradiciones del pueblo valenciano en sus manifestaciones, musicales, artísticas, gastronómicas o de ocio, y en especial aquellas que han sido objeto de transmisión oral y las que mantienen y potencian el uso del valenciano.

4. Los bienes inmateriales de naturaleza tecnológica que constituyen manifestaciones relevantes o hitos de la evolución tecnológica de la Comunidad Valenciana son, así mismo, elementos integrantes del patrimonio cultural valenciano».

2. «*Artículo 15.* Objeto y contenido del Inventario

1. Se crea el Inventario General del Patrimonio Cultural Valenciano, adscrito a la Conselleria competente en materia de cultura,

trument unitari de protecció dels béns mobles, immobles i immaterials del patrimoni cultural els valors dels quals hagen de ser especialment preservats i coneguts.

2. En l'Inventari s'inscriuran:

1r. Els béns mobles, immobles i immaterials, declarats d'interés cultural conforme al que disposa el capítol III del títol II d'esta llei. Formaran la secció 1ª de l'Inventari.

2n. Els béns immobles de rellevància local, inclosos amb este caràcter en els catàlegs de béns i espais protegits. S'inscriuran en la secció 2ª de l'Inventari.

3r. Els béns mobles la inclusió en l'Inventari dels quals haja sigut ordenada segons preveu el títol II, capítol IV, secció 2ª, d'esta llei. Integraran la secció 3ª de l'Inventari.

4t. Els béns del patrimoni documental, bibliogràfic i audiovisual valencià, el valor cultural dels quals exigisca la seua inclusió en l'Inventari de conformitat amb el que preveu el títol V. S'inscriuran en la secció 4ª.

5é. Els béns immaterials del patrimoni etnològic, constituïts tant pels coneixements, tècniques, usos i activitats més representatius i valuosos de la cultura i les formes de vida tradicionals dels valencians i les valencianes, com per les expressions de les tradicions del poble valencià en les seues manifestacions musicals, artístiques, gastronòmiques o d'oci i, en especial, aquelles que han estat objecte de transmissió oral i les que mantenen i potencien l'ús del valencià. S'inscriuran en la secció 5ª de l'Inventari.

6é. Els béns immaterials de naturalesa tecnològica que constituïsquen manifestacions rellevants o fites de l'evolució tecnològica de la Comunitat Valenciana. S'inscriuran en la secció 6ª de l'Inventari.

3. Als efectes d'esta llei, es consideren béns immobles, a més dels enumerats en l'article 334 del Codi Civil, tots aquells elements que siguen consubstancials als edificis o immobles de què formen o hagen format part, encara que pogueren ser separats d'ells com un tot perfecte i aplicats a altres construccions o a usos distints de l'original.

No obstant això, es consideraran béns mobles, a efecte de la inclusió com a tals en l'Inventari General del Patrimoni Cultural Valencià, aquells objectes de valor cultural rellevant que estiguen incorporats a un immoble sense eixe valor o l'estat de ruïna del qual faça impossible la seua conservació.

4. És funció de l'Inventari la identificació i la documentació sistemàtiques dels béns que, conforme a esta llei, han de formar part d'ell, a fi de fer possible l'aplicació a estos de les mesures de protecció i foment previstes en ella, així com facilitar la investigació i la difusió del coneixement del patrimoni cultural».

3. «Article 26. Clases

1. Els béns d'interés cultural seran declarats atenent la classificació següent:

A) Béns immobles. Seran adscrits a alguna de les categories següents:

a) Monument. Es declararan com a tals les realitzacions arquitectòniques o d'enginyeria i les obres d'escultura colossal.

b) Conjunt històric. És l'agrupació de béns immobles, contínua o dispersa, clarament delimitable i amb entitat cultural pròpia i independent del valor dels elements singulars que la integren.

c) Jardí històric. És l'espai delimitat producte de l'ordenació per l'home d'elements naturals, complementat o no amb estructures de fàbrica i estimat per raons històriques o pels seus valors estètics, sensorials o botànics.

d) Lloc històric. És el lloc vinculat a esdeveniments del passat, tradicions populars o creacions culturals de valor històric, etnològic o antropològic.

e) Zona arqueològica. És el paratge on hi ha béns l'estudi dels quals exigix l'aplicació preferent de mètodes arqueològics, hagen sigut extrets o no, i tant si es troben en la superfície, com en el subsòl o davall de l'aigua.

f) Zona paleontològica. És el lloc on hi ha un conjunt de fòssils d'interés científic o didàctic rellevant.

como instrumento unitario de protección de los bienes muebles, inmuebles e inmateriales del patrimonio cultural cuyos valores deban ser especialmente preservados y conocidos.

2. En el Inventario se inscribirán:

1.º Los bienes muebles, inmuebles e inmateriales, declarados de interés cultural conforme a lo dispuesto en el capítulo III del título II de esta ley. Formarán la sección 1ª del Inventario.

2.º Los bienes inmuebles de relevancia local, incluidos con este carácter en los catálogos de bienes y espacios protegidos. Se inscribirán en la sección 2ª del Inventario.

3.º Los bienes muebles cuya inclusión en el Inventario haya sido ordenada según lo previsto en el título II, capítulo IV, sección 2ª, de esta ley. Integrarán la sección 3ª del Inventario.

4.º Los bienes del patrimonio documental, bibliográfico y audiovisual valenciano, cuyo valor cultural exija su inclusión en el Inventario de conformidad con lo previsto en el título V. Se inscribirán en la sección 4ª.

5.º Los bienes inmateriales del patrimonio etnológico, constituidos tanto por los conocimientos, técnicas, usos y actividades más representativos y valiosos de la cultura y las formas de vida tradicionales de los valencianos y valencianas, como por las expresiones de las tradiciones del pueblo valenciano en sus manifestaciones musicales, artísticas, gastronómicas o de ocio y, en especial, aquellas que han sido objeto de transmisión oral y las que mantienen y potencian el uso del valenciano. Se inscribirán en la sección 5ª del Inventario.

6.º Los bienes inmateriales de naturaleza tecnológica que constituyan manifestaciones relevantes o hitos de la evolución tecnológica de la Comunidad Valenciana. Se inscribirán en la sección 6ª del Inventario.

3. A los efectos de esta ley, se consideran bienes inmuebles, además de los enumerados en el artículo 334 del Código Civil, todos aquellos elementos que sean consustanciales a los edificios o inmuebles de los que formen o hayan formado parte, aun cuando pudieren ser separados de ellos como un todo perfecto y aplicados a otras construcciones o a usos distintos del original.

Sin embargo, se considerarán bienes muebles, a los efectos de su inclusión como tales en el Inventario General del Patrimonio Cultural Valenciano, aquellos objetos de relevante valor cultural que estén incorporados a un inmueble carente de dicho valor o cuyo estado de ruina haga imposible su conservación.

4. Es función del Inventario la identificación y documentación sistemáticas de los bienes que, conforme a esta ley, deben formar parte de él, a fin de hacer posible la aplicación a éstos de las medidas de protección y fomento previstas en ella, así como facilitar la investigación y la difusión del conocimiento del patrimonio cultural».

3. «Artículo 26. Clases

1. Los bienes de interés cultural serán declarados atendiendo a la siguiente clasificación:

A) Bienes inmuebles. Serán adscritos a alguna de las siguientes categorías:

a) Monumento. Se declararán como tales las realizaciones arquitectónicas o de ingeniería y las obras de escultura colosal.

b) Conjunto histórico. Es la agrupación de bienes inmuebles, continua o dispersa, claramente delimitable y con entidad cultural propia e independiente del valor de los elementos singulares que la integran.

c) Jardín histórico. Es el espacio delimitado producto de la ordenación por el hombre de elementos naturales, complementado o no con estructuras de fábrica y estimado por razones históricas o por sus valores estéticos, sensoriales o botánicos.

d) Sitio histórico. Es el lugar vinculado a acontecimientos del pasado, tradiciones populares o creaciones culturales de valor histórico, etnológico o antropológico.

e) Zona arqueológica. Es el paraje donde existen bienes cuyo estudio exige la aplicación preferente de métodos arqueológicos, hayan sido o no extraídos y tanto se encuentren en la superficie, como en el subsuelo o bajo las aguas.

f) Zona paleontológica. Es el lugar donde existe un conjunto de fósiles de interés científico o didáctico relevante.

g) Parc cultural. És l'espai que conté elements significatius del patrimoni cultural integrats en un medi físic rellevant pels seus valors paisatgístics i ecològics.

B) Béns mobles, declarats individualment, com a col·lecció o com a fons de museus i col·leccions museogràfiques.

C) Documents i obres bibliogràfiques, cinematogràfiques, fonogràfiques o audiovisuals, declarades individualment, com a col·lecció o com a fons d'arxius i biblioteques.

D) Béns immaterials. Poden ser declarats d'interès cultural les activitats, les creacions, els coneixements, les pràctiques, els usos i les tècniques representatius de la cultura tradicional valenciana, i també les manifestacions culturals que siguen expressió de les tradicions del poble valencià en les manifestacions musicals, artístiques o de lleure i, en especial, les que han estat objecte de transmissió oral i les que mantenen i potencien l'ús del valencià. Igualment podran ser declarats d'interès cultural els béns immaterials de naturalesa tecnològica que constitueixen manifestacions rellevants o tombants de l'evolució tecnològica de la Comunitat Valenciana.

2. La declaració es farà per decret del Consell de la Generalitat, a proposta de la conselleria competent en matèria de cultura, sense perjudi del que disposa l'article 6 de la Llei del Patrimoni Històric Espanyol respecte dels béns adscrits a servicis públics gestionats per l'administració de l'estat o que formen part del patrimoni nacional.

3. No podrà declarar-se d'interès cultural l'obra d'un autor viu sinó mitjançant autorització expressa del propietari i de l'autor, excepte en el cas de béns immaterials de naturalesa tecnològica, sempre que haja transcorregut un termini de cinc anys des de la seua creació, amb respecte a la legislació vigent en matèria de propietat intel·lectual.»

4. «Article 27. Procediment

1. La declaració d'un bé d'interès cultural es farà en la forma establida en l'article anterior, prèvia incoació i tramitació del corresponent procediment per la conselleria competent en matèria de cultura. La iniciació del procediment es podrà realitzar d'ofici o a instància de qualsevol persona.

2. La sol·licitud d'incoació haurà de ser resolta en el termini de tres mesos. La denegació, si és procedent, haurà de ser motivada.

3. La incoació es notificarà als interessats, si són coneguts, i a l'ajuntament del municipi on es trobe el bé. Sense perjudi de la seua eficàcia des de la notificació, la resolució que acorda la incoació es publicarà en el *Diari Oficial de la Generalitat Valenciana* i en el *Boletín Oficial del Estado* i es comunicarà al Registre General de Béns d'Interès Cultural dependent de l'administració de l'Estat per a la seua anotació preventiva. Si es tracta de monuments i jardins històrics es comunicarà a més al Registre de la Propietat al mateix fi.

4. La incoació del procediment per a la declaració d'un bé d'interès cultural determinarà l'aplicació immediata al bé afectat del règim de protecció previst per als béns ja declarats.

5. El procediment que s'instruïca haurà de comptar amb els informes favorables a la declaració de dues, almenys, de les institucions consultives a què es referix l'article 7 d'esta llei. Els informes podran ser sol·licitats tant per l'administració que tramita el procediment com per qui, si és el cas, va instar la incoació. Transcorreguts tres mesos des de la sol·licitud de l'informe sense que s'haja emés s'entendrà que és favorable. No obstant això, si consta en l'expedient algun informe contrari a la declaració, serà necessària l'existència de dos informes favorables expressos. Quan es tracte de béns immaterials de naturalesa tecnològica a què es referix l'article 26.1.D. d'esta llei, s'haurà de demanar informe de l'òrgan de l'administració de la Generalitat competent en matèria de noves tecnologies.

6. Si es tracta de béns immobles es donarà audiència a l'ajuntament interessat i s'obrirà un període d'informació pública pel termini d'un mes. En el cas de béns immaterials, es donarà audiència a les entitats públiques i privades més estretament vinculades a l'activitat proposada per a la declaració.

g) Parque cultural. Es el espacio que contiene elementos significativos del patrimonio cultural integrados en un medio físico relevante por sus valores paisajísticos y ecológicos.

B) Bienes muebles, declarados individualmente, como colección o como fondos de museos y colecciones museográficas.

C) Documentos y obras bibliográficas, cinematográficas, fonográficas o audiovisuales, declaradas individualmente, como colección o como fondos de archivos y bibliotecas.

D) Bienes inmateriales. Pueden ser declarados de interés cultural las actividades, creaciones, conocimientos, prácticas, usos y técnicas representativos de la cultura tradicional valenciana, así como aquellas manifestaciones culturales que sean expresión de las tradiciones del pueblo valenciano en sus manifestaciones musicales, artísticas o de ocio, y en especial aquellas que han sido objeto de transmisión oral y las que mantienen y potencian el uso del valenciano. Igualmente podrán ser declarados de interés cultural los bienes inmateriales de naturaleza tecnológica que constituyan manifestaciones relevantes o hitos de la evolución tecnológica de la Comunidad Valenciana.

2. La declaración se hará mediante decreto del Consell de la Generalitat, a propuesta de la Conselleria competente en materia de cultura, sin perjuicio de lo que dispone el artículo 6 de la Ley del Patrimonio Histórico Español respecto de los bienes adscritos a servicios públicos gestionados por la administración del estado o que formen parte del patrimonio nacional.

3. No podrá declararse de interés cultural la obra de un autor vivo sino mediando autorización expresa de su propietario y de su autor, salvo en el caso de bienes inmateriales de naturaleza tecnológica, siempre que haya transcurrido un plazo de cinco años desde su creación, con respeto a la legislación vigente en materia de propiedad intelectual.»

4. «Artículo 27. Procedimiento

1. La declaración de un bien de interés cultural se hará en la forma establecida en el artículo anterior, previa la incoación y tramitación del correspondiente procedimiento por la Conselleria competente en materia de cultura. La iniciación del procedimiento podrá realizarse de oficio o a instancia de cualquier persona.

2. La solicitud de incoación habrá de ser resuelta en el plazo de tres meses. La denegación, en su caso, deberá ser motivada.

3. La incoación se notificará a los interesados, si fueran conocidos, y al ayuntamiento del municipio donde se encuentre el bien. Sin perjuicio de su eficacia desde la notificación, la resolución acordando la incoación se publicará en el *Diari Oficial de la Generalitat Valenciana* y en el *Boletín Oficial del Estado* y se comunicará al Registro General de Bienes de Interés Cultural dependiente de la administración del estado para su anotación preventiva. Tratándose de monumentos y jardines históricos se comunicará además al Registro de la Propiedad al mismo fin.

4. La incoación del procedimiento para la declaración de un bien de interés cultural determinará la aplicación inmediata al bien afectado del régimen de protección previsto para los bienes ya declarados.

5. El procedimiento que se instruya deberá contar con los informes favorables a la declaración de al menos dos de las instituciones consultivas a que se refiere el artículo 7 de esta ley. Los informes podrán ser solicitados tanto por la administración que tramita el procedimiento como por quien, en su caso, instó la incoación. Transcurridos tres meses desde la solicitud del informe sin que éste se hubiere emitido se entenderá que es favorable. No obstante, si constara en el expediente algún informe contrario a la declaración será necesaria la existencia de dos informes favorables expresos. Cuando se trate de bienes inmateriales de naturaleza tecnológica a los que se refiere el artículo 26.1.D. de esta ley, se deberá recabar informe del órgano de la administración de la Generalitat competente en materia de nuevas tecnologías.

6. Tratándose de bienes inmuebles se dará audiencia al ayuntamiento interesado y se abrirá un período de información pública por término de un mes. En el caso de bienes inmateriales, se dará audiencia a las entidades públicas y privadas más estrechamente vinculadas a la actividad propuesta para la declaración.

7. El procediment s'haurà de resoldre en el termini d'un any si es referix a un bé moble, de dos anys en el cas de béns immaterials i de quinze mesos si es tracta d'immobles, a comptar des de la data de la incoació. Si el procediment es referix a declaració de conjunts històrics o zones arqueològiques o paleontològiques o parcs culturals o d'immobles que exigisquen un estudi complementari, el termini serà de vint mesos. En el cas de procediments iniciats d'ofici s'entendrà caducat el procediment si no hi ha recaigut resolució dins els trenta dies següents a l'acabament del termini per a dictarla. Una vegada caducat el procediment no es podrà tornar a iniciar en els tres anys següents, excepte a instància del propietari o d'alguna de les institucions consultives a què es referix l'article 7 d'esta llei».

5. «Article 34. Planejament urbanístic

1. Els plans d'ordenació previstos en la legislació urbanística que afecten béns immobles declarats d'interés cultural s'ajustaran als termes de la declaració. La declaració sobrevinguda a l'aprovació dels plans determinarà la modificació d'estos si fóra necessària per a la seua adaptació al contingut de la declaració.

2. La declaració d'un immoble com a bé d'interés cultural, determinarà per a l'ajuntament corresponent l'obligació d'aprovar provisionalment un pla especial de protecció del bé i remetre'l a l'òrgan urbanístic competent per a la seua aprovació definitiva, en el termini d'un any des de la publicació de la declaració, fins i tot en el cas que el municipi de què es tracte mancarà de planejament general. L'aprovació provisional haurà d'obtindre informe previ favorable de la conselleria competent en matèria de cultura, que haurà de ser emés en el termini de tres mesos, transcorregut el qual es considerarà formulat en sentit favorable. El dit informe s'emetrà sobre la documentació que haja de ser objecte d'aprovació provisional. En el cas de monuments i de jardins històrics s'ajustarà al que disposa l'apartat quart d'este article.

Si en el moment de la declaració ja hi haguera aprovat un pla especial de protecció de l'immoble, o altre instrument de planejament amb el mateix objecte, l'ajuntament podrà sotmetre'l a informe de la conselleria competent en matèria de cultura, per a la convalidació als efectes d'este article.

3. Fins que es no produïska l'aprovació definitiva del corresponent pla especial regiran transitòriament les normes de protecció contingudes en el decret de declaració, conforme al que preveu l'article 28 d'esta llei.

4. Tractant-se de monuments i jardins històrics l'obligatorietat de redactar el pla especial de protecció s'entendrà referida únicament a l'entorn del bé. Això no obstant, la declaració podrà eximir l'ajuntament competent de l'obligació de redactar el pla especial mencionat quan es consideren suficients les normes de protecció de l'entorn contingudes en la mateixa declaració, que en este cas regiran amb caràcter definitiu.

5. La declaració d'interés cultural d'un immoble determinarà per a l'ajuntament on es trobe el bé l'obligació d'incloure'l en el Catàleg de Béns i Espais Protegits corresponent amb el grau de protecció adequat al contingut d'esta llei i al decret de declaració.

6. La Generalitat prestarà als ajuntaments l'assistència tècnica i econòmica necessària per a l'elaboració dels plans especials de protecció dels béns immobles declarats d'interés cultural».

6. «Article 38. Criteris d'intervenció en monuments i jardins històrics

1. Qualsevol intervenció en un monument o jardí històric declarat d'interés cultural haurà d'anar encaminada a la preservació i acreixement dels interessos patrimonials que van determinar el reconeixement i s'ajustarà als criteris següents:

a) La intervenció respectarà les característiques i valors essencials de l'immoble. Es conservaran les seues característiques volumètriques, espacials, morfològiques i artístiques, així com les aportacions de distintes èpoques que hagen enriquit els seus valors

7. El procedimiento deberá resolverse en el plazo de un año si se refiere a un bien mueble, de dos años en el caso de bienes inmuebles y de quince meses si se trata de inmuebles, a contar desde la fecha de su incoación. Si el procedimiento se refiere a declaración de conjuntos históricos o zonas arqueológicas o paleontológicas o parques culturales o de inmuebles que exijan un estudio complementario el plazo será de veinte meses. En el caso de procedimientos iniciados de oficio se entenderá caducado el procedimiento si no hubiere recaído resolución dentro de los treinta días siguientes a la terminación del plazo para dictarla. Una vez caducado el procedimiento no podrá volver a iniciarse en los tres años siguientes, salvo a instancia del propietario o de alguna de las instituciones consultivas a las que se refiere el artículo 7 de esta ley».

5. «Artículo 34. Planeamiento urbanístico

1. Los planes de ordenación previstos en la legislación urbanística que afecten a bienes inmuebles declarados de interés cultural se ajustarán a los términos de la declaración. La declaración sobrevenida a la aprobación de los planes determinará la modificación de éstos si fuera necesaria para su adaptación al contenido de la declaración.

2. La declaración de un inmueble como bien de interés cultural, determinará para el ayuntamiento correspondiente la obligación de aprobar provisionalmente un plan especial de protección del bien y remitirlo al órgano urbanístico competente para su aprobación definitiva, en el plazo de un año desde la publicación de la declaración, aun en el caso de que el municipio de que se trate careciere de planeamiento general. La aprobación provisional deberá contar con informe previo favorable de la Conselleria competente en materia de cultura que deberá ser emitido en el plazo de tres meses, transcurrido el cual se tendrá por formulado en sentido favorable. Dicho informe se emitirá sobre la documentación que vaya a ser objeto de aprobación provisional. En el caso de monumentos y de jardines históricos se estará a lo dispuesto en el apartado cuarto de este artículo.

Si al momento de la declaración hubiere ya aprobado un plan especial de protección del inmueble, u otro instrumento de planeamiento con el mismo objeto, el ayuntamiento podrá someterlo a informe de la Conselleria competente en materia de cultura, para su convalidación a los efectos de este artículo.

3. Hasta tanto se produzca la aprobación definitiva del correspondiente plan especial regirán transitivamente las normas de protección contenidas en el decreto de declaración, conforme a lo previsto en el artículo 28 de esta ley.

4. Tratándose de monumentos y jardines históricos la obligatoriedad de redactar el plan especial de protección se entenderá referida únicamente al entorno del bien. Sin embargo la declaración podrá eximir al ayuntamiento competente de la obligación de redactar el mencionado plan especial cuando se consideren suficientes las normas de protección del entorno contenidas en la propia declaración, que en tal caso regirán con carácter definitivo.

5. La declaración de interés cultural de un inmueble determinará para el ayuntamiento donde se halle el bien la obligación de incluirlo en el correspondiente catálogo de bienes y espacios protegidos con el grado de protección adecuado al contenido de esta ley y al decreto de declaración.

6. La Generalitat prestará a los ayuntamientos la asistencia técnica y económica necesaria para la elaboración de los planes especiales de protección de los bienes inmuebles declarados de interés cultural».

6. «Artículo 38. Criterios de intervención en monumentos y jardines históricos

1. Cualquier intervención en un monumento o jardín histórico declarado de interés cultural deberá ir encaminada a la preservación y acrecentamiento de los intereses patrimoniales que determinaron dicho reconocimiento y se ajustará a los siguientes criterios:

a) La intervención respetará las características y valores esenciales del inmueble. Se conservarán sus características volumétricas, espaciales, morfológicas y artísticas, así como las aportaciones de distintas épocas que hayan enriquecido sus valores originales.

originals. En el cas que s'autoritze alguna supressió haurà de quedar degudament documentada.

b) Es preservarà la integritat de l'immoble i no s'autoritzarà la separació de cap de les seues parts essencials ni dels elements que li són consubstancials. Els béns mobles vinculats com a pertinences o accessoris a un immoble declarat d'interés cultural no podran ser separats de l'immoble a què pertanyen, excepte en benefici de la seua pròpia protecció i de la seua difusió pública i sempre amb autorització de la conselleria competent en matèria de cultura. Reglamentàriament es determinaran les condicions dels trasllats que asseguren el compliment dels fins que els justifiquen.

c) Els béns immobles d'interés cultural són inseparables del seu entorn. No s'autoritzarà el seu desplaçament sinó quan resulte imprescindible per causa d'interés social o força major, per mitjà de resolució de la conselleria competent en matèria de cultura i previ informe favorable de dos, almenys, de les institucions consultives a què es referix l'article 7 d'esta llei.

d) No s'autoritzaran les reconstruccions totals o parcials del bé, llevat que la pervivència d'elements originals o el coneixement documental suficient del que s'haja perdut ho permeten, i tampoc cap afegit que falsege l'autenticitat històrica. En tot cas, tant la documentació prèvia de l'estat original de les restes, com el tipus de reconstrucció i els materials emprats hauran de permetre la identificació de la intervenció i la seua reversibilitat.

e) Queda prohibida la col·locació de rètols i cartells publicitaris, conduccions aparents i elements impropis en els jardins històrics i en les façanes i cobertes dels monuments, així com de tots aquells elements que menyscaben o impedisquen la seua adequada apreciació o contemplació.

f) La conselleria competent en matèria de cultura podrà autoritzar la instal·lació de rètols indicadors del patrocini dels béns i de l'activitat a què es destinen.

2. En cas de trobar-se separat algun element original del monument o jardí històric de què formava part, la conselleria competent en matèria de cultura promourà la recuperació d'aquells que tinguen especial rellevància artística o històrica».

7. «Article 39. Plans especials de protecció

1. Els plans especials de protecció dels immobles declarats d'interés cultural desenvoluparan les normes de protecció establides en la declaració, regulant amb detall els requisits a què han de subjectar-se els actes d'edificació i ús del sòl i les activitats que afecten els immobles i el seu entorn de protecció. Este podrà ser delimitat pel pla especial quan no ho faça la declaració i es considere necessari per a l'adequada protecció i valoració de l'immoble.

2. Els plans especials de protecció dels conjunts històrics tindran en compte els criteris següents:

a) Es mantindrà l'estructura urbana i arquitectònica del conjunt i les característiques generals de l'ambient i de la silueta paisatgística. No es permetran modificacions d'alineacions, alteracions de l'edificabilitat, parcel·lacions ni agregacions d'immobles, llevat que contribuïsquen a la millor conservació general del conjunt.

b) Es garantirà l'edificació substitutòria en els derrocaments d'immobles, condicionant la concessió de la llicència de derrocament a la prèvia obtenció de la d'edificació.

c) La concessió de llicències d'edificació o demolició, o l'execució de dites obres quan no siga necessària la llicència municipal, requerirà la realització prèvia de les actuacions arqueològiques previstes en l'article 62 d'esta llei.

d) Es determinaran les possibles zones de rehabilitació que permeten la recuperació de l'àrea residencial i de les activitats econòmiques compatibles amb els valors del conjunt.

e) El pla contindrà les determinacions relatives a la conservació de façanes i cobertes i dels elements més significatius de l'interior dels edificis, així com de les instal·lacions existents.

f) Tota nova instal·lació urbana elèctrica, telefònica o de qualsevol altra naturalesa s'haurà de canalitzar subterràniament, i serà

En caso de que se autorice alguna supresión deberá quedar debidamente documentada.

b) Se preservará la integridad del inmueble y no se autorizará la separación de ninguna de sus partes esenciales ni de los elementos que le son consustanciales. Los bienes muebles vinculados como pertenencias o accesorios a un inmueble declarado de interés cultural no podrán ser separados del inmueble al que pertenecen, salvo en beneficio de su propia protección y de su difusión pública y siempre con autorización de la Conselleria competente en materia de cultura. Reglamentariamente se determinarán las condiciones de dichos traslados que aseguren el cumplimiento de los fines que los justifiquen.

c) Los bienes inmuebles de interés cultural son inseparables de su entorno. No se autorizará el desplazamiento de éstos sino cuando resulte imprescindible por causa de interés social o fuerza mayor, mediante resolución de la Conselleria competente en materia de cultura y previo el informe favorable de al menos dos de las instituciones consultivas a que se refiere el artículo 7 de esta ley.

d) No se autorizarán las reconstrucciones totales o parciales del bien, salvo que la pervivencia de elementos originales o el conocimiento documental suficiente de lo que se haya perdido lo permitan, y tampoco cualquier añadido que falsee la autenticidad histórica. En todo caso, tanto la documentación previa del estado original de los restos, como el tipo de reconstrucción y los materiales empleados deberán permitir la identificación de la intervención y su reversibilidad.

e) Queda prohibida la colocación de rótulos y carteles publicitarios, conducciones aparentes y elementos impropios en los Jardines Históricos y en las fachadas y cubiertas de los monumentos, así como de todos aquellos elementos que menoscaben o impidan su adecuada apreciación o contemplación.

f) La Conselleria competente en materia de cultura podrá autorizar la instalación de rótulos indicadores del patrocinio de los bienes y de la actividad a que se destinan.

2. En caso de encontrarse separado algún elemento original del monumento o jardín histórico del que formaba parte, la Conselleria competente en materia de cultura promoverá la recuperación de aquellos que tengan especial relevancia artística o histórica».

7. «Artículo 39. Planes especiales de protección

1. Los planes especiales de protección de los inmuebles declarados de interés cultural desarrollarán las normas de protección establecidas en la declaración, regulando con detalle los requisitos a que han de sujetarse los actos de edificación y uso del suelo y las actividades que afecten a los inmuebles y a su entorno de protección. Este podrá ser delimitado por el propio plan especial cuando no lo hiciere la declaración y se considere necesario para la adecuada protección y valoración del inmueble.

2. Los planes especiales de protección de los conjuntos históricos tendrán en cuenta los siguientes criterios:

a) Se mantendrá la estructura urbana y arquitectónica del conjunto y las características generales del ambiente y de la silueta paisajística. No se permitirán modificaciones de alineaciones, alteraciones de la edificabilidad, parcelaciones ni agregaciones de inmuebles, salvo que contribuyan a la mejor conservación general del conjunto.

b) Se garantizará la edificación sustitutoria en los derribos de inmuebles, condicionándose la concesión de la licencia de derribo a la previa obtención de la de edificación.

c) La concesión de licencias de edificación o demolición, o la ejecución de dichas obras cuando no sea necesaria la licencia municipal, requerirá la previa realización de las actuaciones arqueológicas previstas en el artículo 62 de esta ley.

d) Se determinarán las posibles zonas de rehabilitación que permitan la recuperación del área residencial y de las actividades económicas compatibles con los valores del conjunto.

e) El plan contendrá las determinaciones relativas a la conservación de fachadas y cubiertas y de los elementos más significativos del interior de los edificios, así como de las instalaciones existentes.

f) Toda nueva instalación urbana eléctrica, telefónica o de cualquier otra naturaleza deberá canalizarse subterráneamente, quedando

prohibida expressament l'estesa de xàrcies aèries o adossades a les façanes. Les antenes de televisió i dispositius semblants se situaran en llocs que no perjudiquen la imatge urbana o de part del conjunt.

g) S'establirà la normativa reguladora de la instal·lació de rètols anunciadors de servicis públics, de senyalització i comercials, que hauran d'harmonitzar amb l'entorn.

h) El pla especial establirà els criteris de protecció dels elements unitaris del conjunt que tinguen per si mateixos la condició de béns d'interés cultural i dels seus entorns, així com d'aquells altres que gaudisquen de la qualificació de béns de rellevància local; a l'efecte, inclourà un catàleg de béns i espais protegits amb el contingut i les determinacions que s'establixen en esta mateixa llei i en la legislació urbanística.

i) No obstant el que disposen els apartats anteriors, amb caràcter excepcional, el Consell de la Generalitat podrà autoritzar, oïts almenys dos dels organismes a què es referix l'article 7 d'esta llei, que els plans especials de protecció dels conjunts històrics prevegen modificacions de l'estructura urbana i arquitectònica en el cas que es produïska una millora de la seua relació amb l'entorn territorial o urbà o s'eviten els usos degradants per al mateix conjunt o es tracte d'actuacions d'interés general per al municipi o de projectes singulars rellevants.

3. En els plans especials de protecció dels entorns de monuments i jardins històrics es tindrà en compte el següent:

a) Es delimitarà amb precisió l'entorn de protecció, que estarà constituït pels immobles i espais públics que formen l'àmbit visual i ambiental immediat i aquells elements urbans o del paisatge sobre els quals qualsevol intervenció poguera afectar la percepció del bé.

b) Cap intervenció no podrà alterar el caràcter arquitectònic i paisatgístic de la zona ni pertorbar la contemplació del bé.

c) Podran expropiar-se i demolir-se els immobles que impedisquen o pertorben la contemplació dels monuments i jardins històrics, sempre que amb això no s'alteren substancialment les proporcions i les característiques espacials de l'entorn en què va ser concebut l'immoble o del teixit urbà històric.

d) Es garantirà l'edificació substitutòria en els derrocaments d'immobles en els mateixos termes establits per als conjunts històrics.

4. Els llocs històrics, les zones arqueològiques i paleontològiques i els parcs culturals s'ordenaran així mateix per mitjà dels seus corresponents plans especials de protecció, que compliran les exigències establides en esta llei».

8. «Article 41. Ús i conservació

1. Els béns mobles declarats d'interés cultural no podran ser sotmesos a cap tractament, ni a canvi en l'ús que se n'estiguera fent, sense autorització de la conselleria competent en matèria de cultura. S'entendrà concedida pel transcur de tres mesos des que es va sol·licitar sense que s'haja dictat resolució.

2. La sol·licitud d'autorització haurà d'anar acompanyada, almenys, de la documentació següent:

a) Memòria de l'estat de conservació del bé i estudi relatiu dels valors històrics i culturals redactats per un tècnic competent.

b) Projecte d'intervenció en què s'indiquen les tècniques, els materials i els processos a utilitzar i el lloc on s'efectuarà aquella.

c) Acreditació de la capacitat tècnica i professional de les persones que hagen de dirigir i dur a terme la intervenció.

3. La conselleria competent en matèria de cultura podrà inspeccionar en tot moment les intervencions que es realitzen sobre els béns mobles d'interés cultural i ordenarà la suspensió immediata d'estes quan no s'ajusten a l'autorització concedida o s'estime que les actuacions professionals no tenen el nivell adequat.

4. Si durant el transcur de les intervencions aparegueren signes o elements desconeguts que pogueren suposar l'atribució d'una autoria diferent a l'establerta fins aquell moment, o un canvi signi-

do expresamente prohibido el tendido de redes aéreas o adosadas a las fachadas. Las antenas de televisión y dispositivos similares se situarán en lugares en que no perjudiquen la imagen urbana o de parte del conjunto.

g) Se establecerá la normativa reguladora de la instalación de rótulos anunciadores de servicios públicos, de señalización y comerciales, que deberán armonizar con el entorno.

h) El plan especial establecerá los criterios de protección de los elementos unitarios del conjunto que tengan por sí mismos la condición de bienes de interés cultural y de sus entornos, así como de aquellos otros que gocen de la calificación de bienes de relevancia local, a cuyo efecto incluirá un catálogo de bienes y espacios protegidos con el contenido y determinaciones que en esta misma ley y en la legislación urbanística se establecen.

i) No obstante lo dispuesto en los apartados anteriores, con carácter excepcional, el Consell de la Generalitat podrà autoritzar, oïdos al menos dos de los organismos a que se refiere el artículo 7 de esta ley, que los planes especiales de protección de los conjuntos históricos prevean modificaciones de la estructura urbana y arquitectónica en el caso de que se produzca una mejora de su relación con el entorno territorial o urbano o se eviten los usos degradantes para el propio conjunto o se trate de actuaciones de interés general para el municipio o de proyectos singulares relevantes.

3. En los planes especiales de protección de los entornos de monumentos y jardines históricos se tendrá en cuenta lo siguiente:

a) Se delimitará con precisión el entorno de protección, que estará constituido por los inmuebles y espacios públicos que formen el ámbito visual y ambiental inmediato y aquellos elementos urbanos o del paisaje sobre los que cualquier intervención pudiera afectar a la percepción del propio bien.

b) Ninguna intervención podrá alterar el caràcter arquitectònic i paisajístic de la zona ni pertorbar la contemplació del bé.

c) Podrán expropiarse y demolerse los inmuebles que impidan o perturben la contemplación de los monumentos y jardines históricos, siempre que con ello no se alteren sustancialmente las proporciones y características espaciales del entorno en que fue concebido el inmueble o del tejido urbano histórico.

d) Se garantizará la edificación substitutòria en els derribos de inmuebles en los mismos términos establecidos para los Conjuntos Históricos.

4. Los sitios históricos, las zonas arqueológicas y paleontológicas y los parques culturales se ordenarán asimismo mediante sus correspondientes planes especiales de protección, que cumplirán las exigencias establecidas en esta ley».

8. «Artículo 41. Uso y conservación

1. Los bienes muebles declarados de interés cultural no podrán ser sometidos a tratamiento alguno, ni a cambio en el uso que de ellos se viniera haciendo, sin autorización de la Conselleria competente en materia de cultura. Se entenderá aquélla concedida por el transcurso de tres meses desde que se solicitó sin haberse dictado resolución.

2. La solicitud de autorización deberá ir acompañada, al menos, de la siguiente documentación:

a) Memoria del estado de conservación del bien y estudio relativo de los valores históricos y culturales redactados por técnico competente.

b) Proyecto de intervención en el que se indiquen las técnicas, materiales y procesos a utilizar y el lugar donde se efectuará aquélla.

c) Acreditación de la capacidad técnica y profesional de las personas que hayan de dirigir y llevar a cabo la intervención.

3. La conselleria competente en materia de cultura podrà inspeccionar en todo momento las intervenciones que se realicen sobre los bienes muebles de interés cultural y ordenará la suspensión inmediata de éstas cuando no se ajusten a la autorización concedida o se estime que las actuaciones profesionales no alcanzan el nivel adecuado.

4. Si durante el transcurso de las intervenciones aparecieran signos o elementos desconocidos que pudieran suponer la atribución de una autoria diferente a la establecida hasta ese momento, o un

ficatiu en l'obra original, se suspendria la intervenció i es retria compte immediat a la conselleria competent en matèria de cultura que va concedir l'autorització, perquè es permetre o no la continuació de la intervenció i establirà, si ho considerava oportú, les condicions adequades.

5. Dins del mes següent a la conclusió de la intervenció, el promotor del projecte presentarà davant la conselleria competent en matèria de cultura una memòria descriptiva dels treballs realitzats i dels tractaments aplicats, amb la documentació gràfica del procés d'intervenció elaborada per qui haja realitzat l'actuació».

9. «Article 45. Declaració i règim de protecció

1. Les activitats, les creacions, els coneixements, les pràctiques, els usos i les tècniques que constitueixen les manifestacions més representatives i valuoses de la cultura i les formes de vida tradicionals dels valencians seran declarats béns d'interès cultural. Igualment podran ser declarats béns d'interès cultural els béns immaterials que siguin expressions de les tradicions del poble valencià en les manifestacions musicals, artístiques, gastronòmiques o de lleure, i en especial les que han estat objecte de transmissió oral, i les que mantenen i potencien l'ús del valencià.

2. El decret establirà les mesures de protecció i foment de la manifestació cultural objecte de la declaració que millor garantisquen la seua conservació. En qualsevol cas, s'ordenarà l'estudi i la documentació amb criteris científics de l'activitat o coneixement de què es tracte, incorporant els testimonis disponibles a suports materials que garantisquen la seua pervivència».

10. «Article 47. Formació dels catàlegs de béns i espais protegits

1. Els catàlegs de béns i espais protegits, i les seues modificacions, hauran de tindre l'informe de la conselleria competent en matèria de cultura prèviament a la seua aprovació provisional d'acord amb la legislació urbanística. L'informe tindrà caràcter vinculant en tot allò referent a la inclusió i l'exclusió de béns qualificats de rellevància local i el seu règim de protecció, tant respecte de l'aprovació provisional del catàleg com per a l'òrgan urbanístic que haja d'atorgar l'aprovació definitiva. L'informe s'emetrà sobre la documentació que haja de ser objecte d'aprovació provisional en el termini de tres mesos.

2. La conselleria competent en matèria de cultura prestarà als municipis que ho requerisquen l'assistència tècnica necessària per a l'elaboració dels seus catàlegs de béns i espais protegits.

3. Sense perjudici del que disposa la legislació urbanística en relació amb l'elaboració dels catàlegs de béns i espais protegits, la conselleria competent en matèria de cultura, quan aprecie l'existència d'immobles que hagen de ser inclosos en l'Inventari General del Patrimoni Cultural com a béns de rellevància local, promourà l'aprovació o la modificació, si és procedent, dels catàlegs corresponents, als efectes de la inclusió en ells dels immobles de què es tracte amb la indicada qualificació de béns de rellevància local. L'aprovació provisional vincularà l'òrgan urbanístic competent per a l'aprovació definitiva.

4. L'anunci, segons el que preveu la legislació urbanística, de la informació pública dels catàlegs de béns i espais protegits o dels plans que els continguin determinarà l'aplicació immediata als béns qualificats de rellevància local que consten en els catàlegs del règim de protecció i les mesures de foment previstes en esta llei per als béns de l'Inventari General del Patrimoni Cultural Valencià».

11. «Article 55. Concepte

Sense perjudici del que hi ha disposat en l'article 45 d'esta llei, s'inclouran en l'Inventari general del patrimoni cultural valencià, com a béns immaterials del patrimoni etnològic, les creacions, els coneixements, les pràctiques, les tècniques, els usos i les activitats més representatives i valuoses de la cultura i les formes de vida tradicionals valencianes. Igualment s'inclouran els béns immaterials que siguin expressions de les tradicions del poble valencià en les

cambio significativo en la obra original, se suspenderá la intervención y se dará cuenta inmediata a la Conselleria competente en materia de cultura que concedió la autorización, para que permita o no la continuación de la intervención y establezca, si así lo estima los condicionantes adecuados.

5. Dentro del mes siguiente a la conclusión de la intervención, el promotor del proyecto presentará ante la Conselleria competente en materia de cultura una memoria descriptiva de los trabajos realizados y de los tratamientos aplicados, con la documentación gráfica del proceso de intervención elaborada por quien haya realizado la actuación».

9. «Artículo 45. Declaración y régimen de protección

1. Aquellas actividades, creaciones, conocimientos, prácticas, usos y técnicas que constituyen las manifestaciones más representativas y valiosas de la cultura y los modos de vida tradicionales de los valencianos serán declarados bienes de interés cultural. Igualmente podrán ser declarados bienes de interés cultural los bienes inmateriales que sean expresiones de las tradiciones del pueblo valenciano en sus manifestaciones musicales, artísticas, gastronómicas o de ocio, y en especial aquellas que han sido objeto de transmisión oral, y las que mantienen y potencian el uso del valenciano.

2. El decreto establecerá las medidas de protección y fomento de la manifestación cultural objeto de la declaración que mejor garanticen su conservación. En cualquier caso, se ordenará el estudio y la documentación con criterios científicos de la actividad o conocimiento de que se trate, incorporando los testimonios disponibles de éstos a soportes materiales que garanticen su pervivencia».

10. «Artículo 47. Formación de los catálogos de bienes y espacios protegidos

1. Los catálogos de bienes y espacios protegidos, y sus modificaciones, deberán ser informados por la Conselleria competente en materia de cultura, previamente a su aprobación provisional con arreglo a la legislación urbanística. El informe tendrá carácter vinculante en todo lo referente a la inclusión y exclusión de bienes calificados de relevancia local y su régimen de protección, tanto respecto de la aprobación provisional del catálogo como para el órgano urbanístico que haya de otorgar la aprobación definitiva. Dicho informe se emitirá sobre la documentación que vaya a ser objeto de aprobación provisional en el plazo de tres meses.

2. La Conselleria competente en materia de cultura prestará a los municipios que lo requieran la asistencia técnica necesaria para la elaboración de sus catálogos de bienes y espacios protegidos.

3. Sin perjuicio de lo dispuesto en la legislación urbanística en relación con la elaboración de los catálogos de bienes y espacios protegidos, la Conselleria competente en materia de cultura, cuando aprecie la existencia de inmuebles que deban ser incluidos en el Inventario General del Patrimonio Cultural como bienes de relevancia local, promoverá la aprobación o modificación, en su caso, de los correspondientes catálogos, a los efectos de la inclusión en ellos de los inmuebles de que se trate con la indicada calificación de bienes de relevancia local. La aprobación provisional vinculará al órgano urbanístico competente para la aprobación definitiva.

4. El anuncio, según lo previsto en la legislación urbanística, de la información pública de los catálogos de bienes y espacios protegidos o de los planes que los contengan determinarà la aplicación inmediata a los bienes calificados de relevancia local que consten en dichos catálogos del régimen de protección y las medidas de fomento previstas en esta ley para los bienes del Inventario General del Patrimonio Cultural Valenciano».

11. «Artículo 55. Concepto

Sin perjuicio de lo dispuesto en el artículo 45 de esta ley, se incluirán en el Inventario General del Patrimonio Cultural Valenciano, como bienes inmateriales del patrimonio etnológico, aquellas creaciones, conocimientos, prácticas, técnicas, usos y actividades más representativas y valiosas de la cultura y las formas de vida tradicionales valencianas. Igualmente se incluirán los bienes inmateriales que sean expresiones de las tradiciones del pueblo valencia-

manifestacions musicals, artístiques, gastronòmiques o de lleure i, en especial, les que han estat objecte de transmissió oral i les que mantenen i potencien l'ús del valencià.»

12. «Article 56. Procediment

1. La inclusió en l'Inventari dels béns immaterials, quan no siguen objecte de declaració com a béns d'interès cultural, es farà per resolució de la conselleria competent en matèria de cultura, prèvia tramitació del procediment corresponent, iniciat d'ofici o a instància de qualsevol persona. La incoació, la denegació de la qual haurà de ser motivada, es notificarà a les entitats, públiques o privades, directament relacionades amb la pràctica o coneixement de què es tracte.

2. La resolució es dictarà en el termini d'un any des de la sol·licitud o la incoació d'ofici i donarà lloc a la inscripció del bé en la secció 5ª de l'Inventari.

3. En el procediment per a la inclusió en l'Inventari de béns immaterials de naturalesa tecnològica a què es referix l'article 26.1.D. d'esta llei, s'haurà de demanar informe de l'òrgan de l'administració de la Generalitat competent en matèria de noves tecnologies».

13. «Article 57. Règim de protecció

La resolució per la qual s'incloua en l'Inventari un bé immaterial establirà les mesures que garantisquen la preservació i difusió del seu coneixement, per mitjà de la seua investigació i documentació en els termes disposats en l'article 45.2 d'esta llei».

14. «Article 58. Concepte

4. Els ajuntaments podran delimitar les àrees existents en el seu terme municipal que puguin contenir restes arqueològiques o paleontològiques. La delimitació serà efectuada pel servei municipal d'arqueologia i paleontologia o per tècnics competents i qualificats en les matèries esmentades i s'eleva a la conselleria competent en matèria de cultura perquè l'aprova. En el cas de ser aprovada, l'àrea o les àrees delimitades, s'inclouran en el catàleg de béns i espais protegits del municipi i tindran una tutela especial com a àrea de vigilància arqueològica o paleontològica.

15. «Article 80. Arxius i biblioteques

1. Són arxius els conjunts orgànics de documents, o l'agrupació d'estos, reunits per les entitats públiques i pels particulars en l'exercici de les seues activitats, la utilització dels quals està dirigida a la investigació, la cultura, la informació o la gestió administrativa. S'entén així mateix per arxius les institucions culturals l'objecte de les quals és la reunió, conservació, classificació, ordenació i divulgació, amb fins d'esta naturalesa, dels mencionats conjunts orgànics. Una llei de les Cortes Valencianes regularà l'exercici de les competències de la Generalitat en matèria d'arxius.

2. Són biblioteques les institucions culturals on es reuneixen, conserven, cataloguen, classifiquen i divulguen col·leccions o conjunts de llibres, manuscrits i altres materials bibliogràfics, hemerogràfics o reproduïts per qualsevol mitjà per a la seua consulta en sala pública o a través de préstec temporal, amb fins d'investigació, educació, informació i difusió cultural.

3. La Generalitat establirà centres de depòsit cultural destinats als béns del patrimoni audiovisual valencià, amb fins semblants als assenyalats per als arxius i biblioteques i amb els mitjans adequats a l'especial naturalesa dels suports a què dits béns estan incorporats. S'aplicarà a estos el règim general establert en este títol per als arxius i biblioteques».

16. «Article 86. Sobre el patrimoni informàtic i els béns immaterials de naturalesa tecnològica

1. A efectes d'esta llei es consideren béns immaterials de naturalesa tecnològica aquelles realitzacions intel·lectuals que constitueixen aplicacions singulars de les tecnologies de la informació que,

no en sus manifestaciones musicales, artísticas, gastronómicas o de ocio, y en especial aquellas que han sido objeto de transmisión oral y las que mantienen y potencian el uso del valenciano».

12. «Artículo 56. Procedimiento

1. La inclusión en el Inventario de los bienes inmateriales, cuando no fueren objeto de declaración como bienes de interés cultural, se hará mediante resolución de la Conselleria competente en materia de cultura, previa la tramitación del correspondiente procedimiento, iniciado de oficio o a instancia de cualquier persona. La incoación, cuya denegación habrá de ser motivada, se notificará a las entidades, públicas o privadas, directamente relacionadas con la práctica o conocimiento de que se trate.

2. La resolución se dictará en el plazo de un año desde la solicitud o la incoación de oficio y dará lugar a la inscripción del bien en la sección 5ª del Inventario.

3. En el procedimiento para la inclusión en el Inventario de bienes inmateriales de naturaleza tecnológica a los que se refiere el artículo 26.1.D. de esta ley, se deberá recabar informe del órgano de la administración de la Generalitat competente en materia de nuevas tecnologías».

13. «Artículo 57. Régimen de protección

La resolución por la que se incluya en el Inventario un bien immaterial establecerá las medidas que garanticen la preservación y difusión de su conocimiento, mediante su investigación y documentación en los términos dispuestos en el artículo 45.2 de esta ley».

14. «Artículo 58. Concepto

4. Los ayuntamientos podrán delimitar las áreas existentes en su término municipal que puedan contener restos arqueológicos o paleontológicos. La delimitación será efectuada por el servicio municipal de arqueología y paleontología o por técnicos competentes y cualificados en las citadas materias y se elevará a la Conselleria competente en materia de cultura para su aprobación. Caso de ser aprobada, el área o las áreas delimitadas, se incluirán en el catálogo de bienes y espacios protegidos del municipio y tendrán una especial tutela como área de vigilancia arqueológica o paleontológica.»

15. «Artículo 80. Archivos y bibliotecas

1. Son archivos los conjuntos orgánicos de documentos, o la agrupación de éstos, reunidos por las entidades públicas y por los particulares en el ejercicio de sus actividades, cuya utilización está dirigida a la investigación, la cultura, la información o la gestión administrativa. Se entiende asimismo por archivos las instituciones culturales cuyo objeto es la reunión, conservación, clasificación, ordenación y divulgación, con fines de esta naturaleza, de los mencionados conjuntos orgánicos. Una ley de las Cortes Valencianes regulará el ejercicio de las competencias de la Generalitat en materia de archivos.

2. Son bibliotecas las instituciones culturales donde se reúnen, conservan, catalogan, clasifican y divulgan colecciones o conjuntos de libros, manuscritos y otros materiales bibliográficos, hemerográficos o reproducidos por cualquier medio para su consulta en sala pública o mediante préstamo temporal, con fines de investigación, educación, información y difusión cultural.

3. La Generalitat establecerá centros de depósito cultural destinados a los bienes del patrimonio audiovisual valenciano, con fines similares a los señalados para los archivos y bibliotecas y con los medios adecuados a la especial naturaleza de los soportes a que dichos bienes están incorporados. Será de aplicación a éstos el régimen general establecido en este título para los archivos y bibliotecas».

16. «Artículo 86. Sobre el patrimonio informático y los bienes inmateriales de naturaleza tecnológica

1. Se consideran a efectos de esta ley bienes inmateriales de naturaleza tecnológica aquellas realizaciones intelectuales que constituyen aplicaciones singulares de las tecnologías de la información que,

pels processos que desenrotllen, els continguts que transmeten o el resultat que aconsegueixen, constituïxen manifestacions rellevants o fites de l'evolució tecnològica de la Comunitat Valenciana.

2. La inclusió en l'Inventari d'estos béns, quan no siguen objecte de declaració com a béns d'interés cultural, es farà per resolució del conseller competent en matèria de cultura, després de la tramitació del procediment corresponent, iniciat d'ofici o a instància de qualsevol persona. La incoació, la denegació de la qual haurà de ser motivada, es notificarà a les entitats, públiques i privades, directament relacionades amb l'ús i desenrotllament de la realització tecnològica de què es tracte i, si és procedent, a l'autor i al propietari.

3. La resolució es dictarà en el termini d'un any des de la sol·licitud o la incoació d'ofici i donarà lloc a la inscripció del bé en la secció 6ª de l'Inventari.

4. La resolució per la qual s'inclou un bé immaterial de naturalesa tecnològica en l'Inventari inclourà una descripció detallada dels elements tècnics definidors d'este, de manera que permeten la seua clara delimitació respecte d'altres elements i, si és procedent, el seu desenrotllament posterior.

5. En allò que no preveja este article, s'aplicarà a esta classe de béns el règim general previst en esta llei per als béns immaterials inventariats».

17. «Article 97. Infraccions

1. Són infraccions administratives en matèria de patrimoni cultural i seran sancionades d'acord amb el que estableix este títol les accions o omissions contràries al que disposa esta llei. Les infraccions es classifiquen en lleus, greus i molt greus.

2. Seran infraccions lleus:

a) L'incompliment del deure facilitar a les administracions públiques l'examen i inspecció dels béns i les informacions pertinents, establert en els articles 16.3 i 18.3.

b) La inobservança del deure comunicar a la conselleria competent en matèria de cultura l'existència dels béns a què es referix l'article 16.4.

c) El canvi d'ús dels béns inclosos en l'Inventari sense la comunicació o autorització prèvies exigides en els articles 18.2, 36.2 i 41.1 i el manteniment d'un ús incompatible amb la condició de bé inventariat o declarat. Si el bé haguera patit dany per causa de la seua utilització s'aplicarà el que disposa la lletra a) de l'apartat tercer d'este article.

d) La negativa a permetre l'accés dels investigadors als béns inventariats, conforme al que disposa l'article 18.4, excepte quan es tracte de béns declarats d'interés cultural, cas en què s'aplicarà l'apartat tercer, lletra b), d'este article.

e) L'incompliment del deure de comunicar les transmissions, els negocis jurídics, els trasllats i els actes materials sobre béns de l'Inventari, establert en els articles 18.5 i 43.

f) La falta de notificació a l'administració competent de la transmissió a títol oneros de béns inventariats segons ordena l'article 22.1.

g) L'incompliment de les obligacions de facilitar la visita pública dels béns immobles d'interés cultural i de cedir a exposicions els mobles, establides en l'article 32.

h) La no presentació a l'administració competent, dins el termini establert, de les memòries de les intervencions efectuades en béns, immobles, mobles i de les actuacions arqueològiques o paleontològiques, segons el que disposen els articles 35.3, 41.5, 50.6 i 60.4.

i) La no comunicació a la conselleria competent en matèria de cultura per part dels ajuntaments, en el termini establert en l'article 50.4, de les llicències d'obra i les ordes d'execució sobre béns de rellevància local.

j) La realització de tractaments sobre béns mobles inscrits en l'Inventari sense autorització de la conselleria competent en matèria de cultura, infringint el que disposen els articles 41.1 i 53, llevat que pel seu resultat constituïsquen una infracció més greu.

k) La infracció de les altres obligacions imposades per esta llei, sempre que no vinga qualificada en este mateix article com a greu o molt greu.

por los procesos que desarrollan, los contenidos que transmiten o el resultado que consiguen, constituyen manifestaciones relevantes o hitos de la evolución tecnológica de la Comunidad Valenciana.

2. La inclusión en el Inventario de estos bienes, cuando no sean objeto de declaración como bienes de interés cultural, se hará mediante resolución del conseller competente en materia de cultura, después de la tramitación del correspondiente procedimiento, iniciado de oficio o a instancia de cualquier persona. La incoación, cuya denegación deberá ser motivada, se notificará a las entidades, públicas y privadas, directamente relacionadas con el uso y desarrollo de la realización tecnológica de que se trate y, en su caso, al autor y al propietario.

3. La resolución se dictará en el plazo de un año desde la solicitud o la incoación de oficio y dará lugar a la inscripción del bien en la sección 6ª del Inventario.

4. La resolución por la que se incluye un bien inmaterial de naturaleza tecnológica en el Inventario incluirá una descripción detallada de los elementos técnicos definidores del mismo, de manera que permitan su clara delimitación respecto de otros elementos y, en su caso, su desarrollo posterior.

5. En lo no previsto por este artículo, se aplicará a esta clase de bienes el régimen general previsto en esta ley para los bienes inmateriales inventariados».

17. «Artículo 97. Infracciones

1. Son infracciones administrativas en materia de patrimonio cultural y serán sancionadas con arreglo a lo establecido en este título las acciones u omisiones contrarias a lo dispuesto en esta ley. Las infracciones se clasifican en leves, graves y muy graves.

2. Serán infracciones leves:

a) El incumplimiento del deber de facilitar a las administraciones públicas el examen e inspección de los bienes y las informaciones pertinentes, establecido en los artículos 16.3 y 18.3.

b) La inobservancia del deber de comunicar a la Conselleria competente en materia de cultura la existencia de los bienes a que se refiere el artículo 16.4.

c) El cambio de uso de los bienes incluidos en el Inventario sin la comunicación o autorización previas exigidas en los artículos 18.2, 36.2 y 41.1 y el mantenimiento de un uso incompatible con la condición de bien inventariado o declarado. Si el bien hubiere sufrido daño por causa de su utilización se estará a lo dispuesto en la letra a) del apartado tercero de este artículo.

d) La negativa a permitir el acceso de los investigadores a los bienes inventariados, conforme a lo dispuesto en el artículo 18.4, salvo cuando se trate de bienes declarados de interés cultural, en cuyo caso se estará al apartado tercero, letra b), de este artículo.

e) El incumplimiento del deber de comunicar las transmisiones, negocios jurídicos, traslados y actos materiales sobre bienes del Inventario, establecido en los artículos 18.5 y 43.

f) La falta de notificación a la administración competente de la transmisión a título oneroso de bienes inventariados según ordena el artículo 22.1.

g) El incumplimiento de las obligaciones de facilitar la visita pública de los bienes inmuebles de interés cultural y de ceder a exposiciones los muebles, establecidas en el artículo 32.

h) La no presentación a la administración competente, dentro del plazo establecido, de las memorias de las intervenciones efectuadas en bienes, inmuebles, muebles y de las actuaciones arqueológicas o paleontológicas, según lo dispuesto en los artículos 35.3, 41.5, 50.6 y 60.4.

i) La no comunicación a la Conselleria competente en materia de cultura por parte de los ayuntamientos, en el plazo establecido en el artículo 50.4, de las licencias de obra y las órdenes de ejecución sobre bienes de relevancia local.

j) La realización de tratamientos sobre bienes muebles inscritos en el Inventario sin autorización de la Conselleria competente en materia de cultura, infringiendo lo dispuesto en los artículos 41.1 y 53, salvo que por su resultado constituyan infracción más grave.

k) La infracción de las demás obligaciones impuestas por esta ley, siempre que no venga calificada en este mismo artículo como grave o muy grave.

l) Causar danys per un valor de fins a 30.000 euros a béns inclosos en l'Inventari.

3. Seran infraccions greus:

a) L'incompliment del deure conservar i mantindre la integritat del valor cultural dels béns, establert en l'article 18.1.

b) La negativa a permetre l'accés dels investigadors als béns declarats d'interés cultural.

c) La no comunicació a la conselleria competent en matèria de cultura de les subhastes a què es referix l'article 22.4.

d) L'execució de qualsevol actuació sobre un bé immoble inclòs en l'Inventari General sense la preceptiva llicència urbanística o incumplint els termes d'esta, llevat que, pels seus efectes sobre el bé inventariat, haja de constituir una infracció molt greu segons el que disposa l'apartat quart.

e) L'atorgament de llicències municipals i l'adopció de mesures cautelars pels ajuntaments amb infracció del que disposen els articles 33.1, 36, 39.2 b), 40.2, 50.7 i 62.3.

f) La realització d'actuacions arqueològiques o paleontològiques, així com l'atorgament de llicència municipal quan fóra preceptiva, sense l'autorització de la conselleria competent en matèria de cultura preceptuada en l'article 60, llevat que resultara dany greu per a les restes arqueològiques o paleontològiques, cas en què s'aplicarà el que disposa l'apartat quart, lletra d) d'este article.

g) La realització de les obres de remoció de terra, de demolició o qualssevol altres realitzades amb infracció del que disposa l'article 60.6, llevat que resultara dany greu per a les restes arqueològiques o paleontològiques, cas en què s'aplicarà el que disposa l'apartat quart, lletra d) d'este article.

h) L'incompliment de les obligacions de comunicar el descobriment de restes arqueològiques o paleontològiques i d'entregar els objectes trobats, inclús casualment, establides en els articles 63.1, 64.2 i 65.3, així com la realització dels actes que, si mediara delictes, donarien lloc a l'aplicació d'algun dels articles compresos en el capítol XIV del títol XIII del Codi Penal.

i) La no suspensió immediata de les obres amb motiu del descobriment de restes arqueològiques o paleontològiques i l'incompliment de les ordres de suspensió dictades per l'administració competent, segons el que disposa l'article 63.

j) La inobservança del deure de portar el llibre-registre de transaccions de béns mobles, establert en l'article 12, i l'omissió o inexactitud de les dades que hagen de constar en ell.

k) La separació de béns mobles vinculats a un immoble declarat d'interés cultural, infringint el que disposa l'article 38.1.b).

l) La disgregació de les col·leccions de béns mobles incloses en l'Inventari, excepte les declarades d'interés cultural, i l'eixida temporal de fons dels museus o col·leccions museogràfiques integrats en el Sistema Valencià de Museus, sense l'autorització exigida en virtut dels articles 53 i 73.2.

ll) Causar danys per un valor entre 30.001 i 60.000 euros a béns inclosos en l'Inventari.

4. Seran infraccions molt greus:

a) El derrocament, total o parcial, dels immobles inclosos en l'Inventari, així com l'atorgament de llicències de demolició, contravenint la prohibició expressa de l'article 20.

b) El desplaçament de béns immobles declarats d'interés cultural i l'atorgament pels ajuntaments de llicència per a això, en contra del que disposa l'article 38.1. c).

c) L'execució d'obres sense llicència, o incumplint els termes d'esta, quan es cause dany greu als béns de l'Inventari.

d) La realització de les actuacions mencionades en les lletres f) i g) de l'apartat tercer d'este article, quan resulten danyades greument les restes arqueològiques o paleontològiques.

e) La destrucció, total o parcial, de béns mobles inclosos en l'Inventari.

f) La disgregació de col·leccions de béns mobles declarades d'interés cultural i de fons de museus i col·leccions museogràfiques pertanyents al Sistema Valencià de Museus sense l'autorització de

l) Causar daños por un valor de hasta 30.000 euros a bienes incluidos en el Inventario.

3. Serán infracciones graves:

a) El incumplimiento del deber de conservar y mantener la integridad del valor cultural de los bienes, establecido en el artículo 18.1.

b) La negativa a permitir el acceso de los investigadores a los bienes declarados de interés cultural.

c) La no comunicación a la Conselleria competente en materia de cultura de las subastas a que se refiere el artículo 22.4.

d) La ejecución de cualquier actuación sobre un bien inmueble incluido en el Inventario General sin la preceptiva licencia urbanística o incumpliendo los términos de ésta, a no ser que, por sus efectos sobre el bien inventariado, deba constituir infracción muy grave a tenor de lo dispuesto en el apartado cuarto.

e) El otorgamiento de licencias municipales y la adopción de medidas cautelares por los ayuntamientos con infracción de lo dispuesto en los artículos 33.1, 36, 39.2 b), 40.2, 50.7 y 62.3.

f) La realización de actuaciones arqueológicas o paleontológicas, así como el otorgamiento de licencia municipal cuando fuere preceptiva, sin la autorización de la Conselleria competente en materia de cultura preceptuada en el artículo 60, salvo que resultare daño grave para los restos arqueológicos o paleontológicos, en cuyo caso se estará a lo dispuesto en el apartado cuarto, letra d) de este artículo.

g) La realización de las obras de remoción de tierra, de demolición o cualesquiera otras realizadas con infracción de lo dispuesto en el artículo 60.6, salvo que resultare daño grave para los restos arqueológicos o paleontológicos, en cuyo caso se estará a lo dispuesto en el apartado cuarto, letra d) de este artículo.

h) El incumplimiento de las obligaciones de comunicar el descubrimiento de restos arqueológicos o paleontológicos y de entregar los objetos hallados, aun casualmente, establecidas en los artículos 63.1, 64.2 y 65.3, así como la realización de los actos que, si mediare delito, darían lugar a la aplicación de alguno de los artículos comprendidos en el capítulo XIV del título XIII del Código Penal.

i) La no suspensión inmediata de las obras con motivo del descubrimiento de restos arqueológicos o paleontológicos y el incumplimiento de las órdenes de suspensión dictadas por la administración competente, según lo dispuesto en el artículo 63.

j) La inobservancia del deber de llevar el libro-registro de transacciones de bienes muebles, establecido en el artículo 12, y la omisión o inexactitud de los datos que deban constar en él.

k) La separación de bienes muebles vinculados a un inmueble declarado de interés cultural, infringiendo lo dispuesto en el artículo 38.1. b).

l) La disgregación de las colecciones de bienes muebles incluidas en el Inventario, salvo las declaradas de interés cultural, y la salida temporal de fondos de los museos o colecciones museográficas integrados en el Sistema Valenciano de Museos, sin la autorización exigida en virtud de los artículos 53 y 73.2.

ll) Causar daños por un valor entre 30.001 y 60.000 euros a bienes incluidos en el Inventario.

4. Serán infracciones muy graves:

a) El derribo, total o parcial, de los inmuebles incluidos en el Inventario, así como el otorgamiento de licencias de demolición, contraviniendo la prohibición expresa del artículo 20.

b) El desplazamiento de bienes inmuebles declarados de interés cultural y el otorgamiento por los ayuntamientos de licencia para ello, en contra de lo dispuesto en el artículo 38.1. c).

c) La ejecución de obras sin licencia, o incumpliendo los términos de ésta, cuando se cause daño grave a los bienes del Inventario.

d) La realización de las actuaciones mencionadas en las letras f) y g) del apartado tercero de este artículo, cuando resulten dañados gravemente los restos arqueológicos o paleontológicos.

e) La destrucción, total o parcial, de bienes muebles incluidos en el Inventario.

f) La disgregación de colecciones de bienes muebles declaradas de interés cultural y de fondos de museos y colecciones museográficas pertenecientes al Sistema Valenciano de Museos sin la autori-

la Conselleria competent en matèria de cultura, exigida segons els articles 44 i 73.5.

g) Causar danys per un valor superior a 60.000 euros a béns inclosos en l'Inventari.

5. Als efectes del que disposa este article, s'equiparen als béns inclosos en l'Inventari aquells respecte dels quals s'haja iniciat el corresponent procediment per a la seua inscripció en este».

18. «Article 99. Sancions

1. Els responsables d'infraccions d'esta llei que hagueren ocasionat danys al patrimoni cultural valorables econòmicament seran sancionats amb multa del tant al quàdruple del valor del dany causat, llevat que en aplicar el que disposa l'apartat segon d'este article resultara una multa de quantia superior.

2. En els altres casos s'imposaran les sancions següents:

a) Per a les infraccions lleus, multa de fins a 60.000 euros.

b) Per a les infraccions greus, multa de 60.001 euros a 150.000 euros.

c) Per a les infraccions molt greus, multa de 150.001 euros a 1.300.000 euros.

3. Per a la graduació de les sancions dins d'un mateix grup es tindrà en compte la gravetat dels fets, l'ús de mitjans tècnics en les actuacions arqueològiques o paleontològiques no autoritzades, el perjudici causat, la reincidència i el grau de malícia, el cabal i la resta de circumstàncies de l'infractor.

4. La quantia de la sanció no podrà ser en cap cas inferior al benefici obtingut per l'infractor com a resultat de la seua acció, podent-se augmentar la quantia de la multa corresponent fins al límit del benefici, quan fóra valorable econòmicament.

5. Les multes que s'imposen a diversos subjectes com a conseqüència de la mateixa infracció seran independents entre si.

6. L'òrgan sancionador podrà acordar, com a sanció accessòria, la confiscació dels materials i utensilis emprats en la infracció».

19. «Article 102. Òrgans competents

Són competents per a la imposició de les sancions previstes en este títol:

a) El Consell de la Generalitat, a proposta de la Conselleria competent en matèria de cultura, per a les multes de més de 150.000 euros.

b) El conseller competent en matèria de cultura, per a les multes fins a 150.000 euros.»

Article 2. Introducció d'una disposició addicional en la Llei 4/1998, d'11 de juny, del Patrimoni Cultural Valencià.

S'introdueix una disposició addicional quarta en la Llei 4/1998, d'11 de juny, del Patrimoni Cultural Valencià, amb la redacció següent:

«Quarta. Fundacions culturals

La Generalitat vetlarà per la conservació, recuperació i difusió dels elements essencials de la identitat dels valencians com a poble. A tal fi, en l'exercici de les seues competències i potestats, dins del marc previst per la legislació reguladora de les fundacions, exercirà el dret de fundació per mitjà de la creació d'entitats que, presidides pel president de la Generalitat, com a més alt representant de la Comunitat Valenciana, tindran per objecte la recuperació del patrimoni moble i immoble històric de la Comunitat Valenciana, la recuperació, conservació i difusió del patrimoni immaterial de la Comunitat Valenciana, i la celebració d'esdeveniments que rememoren els fets històrics més rellevants de la nostra història com a poble.

Amb este fi, el Consell de la Generalitat instarà la reforma dels estatuts de la Fundació de la Comunitat Valenciana Jaume II el Just i de la Fundació de la Comunitat Valenciana "Llum de les Imatges", i procedirà a la creació d'una nova entitat anomenada "Fundació Renaixença de la Comunitat Valenciana" a fi de complir el que preveu el paràgraf anterior».

zación de la Conselleria competente en materia de cultura, exigida a tenor de los artículos 44 y 73.5.

g) Causar daños por un valor superior a 60.000 euros a bienes incluidos en el Inventario.

5. A los efectos de lo dispuesto en este artículo, se equiparan a los bienes incluidos en el Inventario aquellos respecto de los que se haya iniciado el correspondiente procedimiento para su inscripción en éste.»

18. «Artículo 99. Sanciones

1. Los responsables de infracciones de esta ley que hubieren ocasionado daños al patrimonio cultural valorables económicamente serán sancionados con multa del tanto al cuádruple del valor del daño causado, salvo que de aplicar lo dispuesto en el apartado segundo de este artículo resultare multa de superior cuantía.

2. En los demás casos se impondrán las siguientes sanciones:

a) Para las infracciones leves, multa de hasta 60.000 euros.

b) Para las infracciones graves, multa de 60.001 euros a 150.000 euros.

c) Para las infracciones muy graves, multa de 150.001 euros a 1.300.000 euros.

3. Para la graduación de las sanciones dentro de un mismo grupo se tendrá en cuenta la gravedad de los hechos, el empleo de medios técnicos en las actuaciones arqueológicas o paleontológicas no autorizadas, el perjuicio causado, la reincidencia y el grado de malicia, el caudal y demás circunstancias del infractor.

4. La cuantía de la sanción no podrá ser en ningún caso inferior al beneficio obtenido por el infractor como resultado de su acción, pudiéndose aumentar la cuantía de la multa correspondiente hasta el límite de dicho beneficio, cuando fuere valorable económicamente.

5. Las multas que se impongan a varios sujetos como consecuencia de la misma infracción serán independientes entre sí.

6. El órgano sancionador podrá acordar, como sanción accesoria, el comiso de los materiales y utensilios empleados en la infracción».

19. «Artículo 102. Órganos competentes

Son competentes para la imposición de las sanciones previstas en este título:

a) El Consell de la Generalitat, a propuesta de la Conselleria competente en materia de cultura, para las multas de más de 150.000 euros.

b) El conseller competente en materia de cultura, para las multas de hasta 150.000 euros.»

Artículo 2. Introducción de una disposición adicional en la Ley 4/1998, de 11 de junio, del Patrimonio Cultural Valenciano

Se introduce una disposición adicional cuarta en la Ley 4/1998, de 11 de junio, del Patrimonio Cultural Valenciano, con la siguiente redacción:

«Cuarta. Fundaciones culturales

La Generalitat velará por la conservación, recuperación y difusión de los elementos esenciales de la identidad de los valencianos como pueblo. A tal fin, en el ejercicio de sus competencias y potestades, dentro del marco previsto por la legislación reguladora de las fundaciones, ejercerá el derecho de fundación mediante la creación de entidades que, presididas por el presidente de la Generalitat, en tanto más alto representante de la Comunidad Valenciana, tendrán por objeto la recuperación del patrimonio mueble e inmueble histórico de la Comunidad Valenciana, la recuperación, conservación y difusión del patrimonio inmaterial de la Comunidad Valenciana, y la celebración de eventos que rememoren los acontecimientos históricos más relevantes de nuestra historia como pueblo.

Con este fin, el Consell de la Generalitat instará la reforma de los estatutos de la Fundación de la Comunidad Valenciana Jaume II el Just y de la Fundación de la Comunidad Valenciana "Luz de las Imágenes", y procederá a la creación de una nueva entidad llamada "Fundación Renaixença de la Comunitat Valenciana" con el objeto de dar cumplimiento a lo previsto en el párrafo anterior».

DISPOSICIÓ ADDICIONAL

Adequació terminològica

Totes les referències que en la Llei 4/1998, d'11 de juny, del Patrimoni Cultural Valencià es fan a la Conselleria de Cultura, Educació i Ciència s'entendran realitzades a la conselleria competent en matèria de cultura.

DISPOSICIÓ DEROGATÒRIA

Derogació normativa

Queden derogades les disposicions de rang igual o inferior que s'oposen al que disposa esta llei.

DISPOSICIONS FINALS

Primera. Desenvolupament reglamentari i actualització de la quantia de les multes

1. S'autoritza el Consell de la Generalitat a dictar totes les disposicions reglamentàries que calguen per al desenvolupament i aplicació d'esta llei.

2. Queda així mateix autoritzat el Consell de la Generalitat per a actualitzar per via reglamentària la quantia de les sancions establides en l'article 99, així com la de les multes coercitives previstes en l'article 100. El percentatge dels increments no serà superior al dels índexs oficials d'increment del cost de vida.

Segona. Entrada en vigor de la llei

La present llei vigirà l'endemà de la publicació en el *Diari Oficial de la Generalitat Valenciana*.

Per tant, ordene que tots els ciutadans, tribunals, autoritats i poders públics als quals pertoque, observen i facen complir esta llei.

València, 19 d'octubre de 2004

El president de la Generalitat,
FRANCISCO CAMPS ORTIZ

LLEI 8/2004, de 20 d'octubre, de la Generalitat, de l'Habitatge de la Comunitat Valenciana. [2004/10680]

Sia notori i manifest a tots els ciutadans que les Corts Valencianes han aprovat, i jo, d'acord amb el que estableixen la Constitució i l'Estatut d'Autonomia, en nom del Rei, promulgue la llei següent:

PREÀMBUL

El gaudi d'un habitatge digne i adequat, d'acord amb el que estableix l'article 47 de la Constitució espanyola, és un dret fonamental de caràcter social de tots els ciutadans, el reconeixement del qual implica el mandat als poders públics perquè adopten les mesures necessàries que possibiliten l'exercici real i efectiu d'este dret.

L'habitatge és un bé necessari amb el qual es complixen un conjunt de necessitats socials a través de les quals es plasmen i es despleguen els processos d'integració i normalització dins de cada societat. Ha de formar l'espai apte per a la satisfacció d'unes determinades exigències humanes i per al desplegament de la família, o fórmules de convivència, que constitueixen una de les estructures més elementals de la societat.

L'habitatge com a bé necessari figura en l'article 25 de la Declaració dels Drets Humans de 10 de desembre de 1948, i en la Carta Social Europea de 1961.

D'altra banda, l'article 148.1.3 de la Constitució Espanyola estableix l'habitatge com a matèria competencial de les comunitats autònomes, competència que per a la Comunitat Valenciana va

DISPOSICIÓN ADICIONAL

Adecuación terminológica

Todas las referencias que en la Ley 4/1998, de 11 de junio, del Patrimonio Cultural Valenciano se hacen a la Conselleria de Cultura, Educación y Ciencia se entenderán realizadas a la conselleria competente en materia de cultura.

DISPOSICIÓN DEROGATORIA

Derogación normativa

Quedan derogadas cuantas disposiciones de igual o inferior rango se opongan a lo dispuesto en esta ley.

DISPOSICIONES FINALES

Primera. Desarrollo reglamentario y actualización de la cuantía de las multas

1. Se autoriza al Consell de la Generalitat a dictar cuantas disposiciones reglamentarias sean necesarias para el desarrollo y aplicación de esta ley.

2. Queda asimismo autorizado el Consell de la Generalitat para actualizar por vía reglamentaria la cuantía de las sanciones establecidas en el artículo 99, así como la de las multas coercitivas previstas en el artículo 100. El porcentaje de los incrementos no será superior al de los índices oficiales de incremento del coste de vida.

Segunda. Entrada en vigor de la ley

La presente ley entrará en vigor el día siguiente al de su publicación en el *Diari Oficial de la Generalitat Valenciana*.

Por tanto, ordeno que todos los ciudadanos, tribunales, autoridades y poderes públicos a los que corresponda, observen y hagan cumplir esta ley.

Valencia, 19 de octubre de 2004

El presidente de la Generalitat,
FRANCISCO CAMPS ORTIZ

LEY 8/2004, de 20 de octubre, de la Generalitat, de la Vivienda de la Comunidad Valenciana. [2004/10680]

Sea notorio y manifiesto a todos los ciudadanos, que las Cortes Valencianas han aprobado, y yo, de acuerdo con lo establecido por la Constitución y el Estatuto de Autonomía, en nombre del Rey, promulgo la siguiente ley:

PREÁMBULO

El disfrute de una vivienda digna y adecuada, de acuerdo con lo establecido por el artículo 47 de la Constitución española, es un derecho fundamental de carácter social de todos los ciudadanos, cuyo reconocimiento implica el mandato a los poderes públicos para que adopten las medidas necesarias que posibiliten su ejercicio real y efectivo.

La vivienda es un bien necesario con el que se cumplen un conjunto de requerimientos sociales, a través de los cuales se plasman y desarrollan los procesos de integración y normalización en el seno de cada sociedad. Debe conformar el espacio apto para la satisfacción de unas determinadas exigencias humanas y para el desarrollo de la familia, o fórmulas de convivencia, que constituyen una de las estructuras más elementales de la sociedad.

La vivienda como bien necesario está recogida en el artículo 25 de la Declaración de Derechos Humanos de 10 de diciembre de 1948 y en la Carta Social Europea de 1961.

Por otra parte, el artículo 148.1.3 de la Constitución Española establece la vivienda como materia competencial de las Comunidades Autónomas, competencia que para la Comunidad Valenciana